

5 fl., Anton Fišer, župnik pri sv. Jederti 2 fl., Franc Pečnik, kaplan na Prihovi 3 fl., dr. Davorin Matek, mestni kaplan v Celji 5 fl., gospa Marija Potočin, na Zidanem mostu 5 fl., Anton Rančigaj, kaplan v St. Petru pod sv. Gorami 2 fl., g. J. Sredenšek, župnik na Poni-kvi 5 fl. Vrh trega še dajajo Celjski domoljubi, mnogim dijakom hrano, med temi se odlikuje g. Ivan Gabršek z Vranskega, ki vzdržuje dva dijaka, za koja plačuje po 4 fl. na mesec. Vsem blagim dariteljem in podpornikom naše mladine pristrčna zahvala, Bog plati! Uljudno prosimo še daljnih milih darov, osobito letos, ker je podpirati s hrano za opoldne mnogo število ubogih, pa pridnih dijakov.

Mihael Vošnjak, Maks Veršec,
predsednik. blagajnik.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kakor se sliši, obhaja Nj. veličanstvo, svitli cesar 40-letnico svoje vlade na tihem v gradu Miramare pri Trstu. Svitla cesarica je že dospela s svojega potovanja v Trst in menimo, da ostane doslej v le-unem gradu. — V drž. zboru še ni razprava o dednem pravu srednjih kmetij pri konci, kedar se to izgodi, pride nova vojaška postava v razprave. V dotičnem odseku pa je že vsprejeta in sicer brez kake večje spremembe. — „Katol. šolsko društvo“ na Dunaji je imelo zadnji teden izreden zbor, pri njem je bilo sila veliko poslušalcev, pravi se, da veliko nad 4000. Skorej v vsakem govoru je bilo čuti obžalovanje, da še nimamo verske šole in poslušalci so temu glasno pritrjevali. — V Gradci se dopolnjujejo te dni volitve v mestni zastop. Kolikor se lahko sodi iz teh volitev, niso ljudje nič več zadovoljni s svojimi čez in čez liberalnimi „očeti.“ Vreči z njih stolov jih pa še ni mogoče. — Nemški konservativci po srednjem Štajarji imajo sedaj zbere svojih političnih društev. V njih poročajo pa tudi drž. ali dež. poslanci svojim volilcem o svojem delovanju v drž. ali dež. zboru. — Vradni list v Celovci, „Klagenfurter Zeitung“, popisuje prijazno zadnje zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda v Celovci. — V slov. Djekšah snuje se posojilnica, bode dobra tovarišica drugih slov. posojilnic in na blagor tamošnjih slov. kmetov. — Slaboglasni urednik nemških „Freie Stimmen“ v Celovci, g. Mačnik, je izginil iz Celovca, ne da je povedal, kam pojde. — Da se pogozdi goli Kras na Kranjskem, za to se skrbi hvale vredno sedanji minister za poljedelstvo, grof Falkenhayn. Ne bode pa še tako brž ondi gozdov, kajti veter in plohe so mlademu drevju sila nevarne. — Mestni zastop v Gorici je pristopil k laškemu šolsk. društvu „Pro patria“ ter mu je izročil takoj 100 gld. kot ustanovnico. To je čuden sklep. — Trža-

ški „Sokol“, slov. telovadno društvo, uči tudi učence telovadbe in ima jih letos toliko, da ne shaja več s prostorom za-nje. — Rodoljubi v Barkovljah nabirajo denar za podporo otrok, ki hodijo v tamošnje slov. šole. Ta šola ni ljuba Italijanom v Trstu. Dobro tedaj, da delajo za-njo slov. rodoljubi. — Hrvaški sabor je vzprejel postavo o zadrugah brez vse spremembe. Je-li ta postava na blagor hrv. ljudstvu, v tem si gredó misli na vskriž. — V drž. zboru v Pešti je Nemeč Steinhacker jako bičal madjarsko vlado, češ, da dela na vso silo za madjarščino pri narodih, ki niso madjarske krvi. Na to pa izreče minister Tisza, da ni nikjer v tem take prostosti, kakor edino na Ogerskem. Kdo se ne smeje pri teh besedah g. ministra? Pač je na Ogerskem prostost, toda z zamaškom v ustih in z lancem na rokah.

Vunanje države. Kakor se čuje sedaj, ne bodo sv. Oče še imenovali kardinalov v tujih državah, to pa za voljo necih težav. Brž ko ne predlaga katera država, čuje se, da nemška, kje koga za čast kardinala, ki ni sv. Očetu po volji. — Zloglasna nova kazenska postava pride že k malu po vsej Italiji v veljavo. No katoliška cerkev še pretrpi že tudi njo, toda Hrvat pravi: „Svaka sila do vremena!“ — Na Francoskem je general Boulanger sedaj na vrhu in to bolj, kakor le kedaj. Sedanja vlada že obupava, da mu bode še kos, če se je on loti. General ima veliko denarja a ne zna se, od kod da ga dobiva, kajti sam nima premoženja. — Belgija stoji bojda v tajni zavezi v Nemčijo za čas, ako nastane vojska med Francozi in Nemci. — Nemški cesar, Viljem II., je rekel, ko je odprl drž. zbor v Berlinu, da stoji z vsemi državimi v prijaznih razmerah. Iz tega se sklepa, da ni nevarnosti za to, da se skali kje mir v kratkem, ali se ve, da je to mir, ki po-žira že več let sem milijone ne samo v Nemčiji, ampak v vseh državah stare Evrope. O shodu treh cesarjev v Berlinu sedaj ni duha ne sluha, najbrž ga tudi ne bode. Gotovo pa je, da dela stari Bismarck na to in mož doseže v časih reči, ki se nam zdijo iz prva čudne, nemogoče. — Novo posojilo Rusije znaša 500 milj. in pravi se, da je jako ugodno za Rusijo. Največ denarja pride iz Bruselja in Pariza. Bismarcku ni po volji to posojilo in se lahko ve, zakaj? — Rumunija, na mejah Avstrije in Rusije, ima sicer Nemca za kralja, toda ljudstvo nagiba se čedalje bolj na Rusko stran in za čas kake vojske je to vsekako pomenljivo. — V Bolgariji se posvetuje gospôda v ministerstvu, je-li mogoče, da se znižajo drž. stroški. Misli pa se, da to ni lahko mogoče. Roparjev so nekaj vjeli, nekaj pa so jih pognali čez mejo v Turčijo. Ni dvoma, da jih dobodo k malu nazaj in še menda druge enake drhali. — Srbija je v teh dneh skorej le eno, veliko volišče. Hodi pa sedaj za volilne

može in tem bode voliti pozneje poslance v skupščino. Vlada dobi vsled teh volitev, kakor je podoba, veliko večino za-se. — Turški sultan je ukazal, naj se pridružijo dve bojni ladiji nemškimi in anglijskim, da se v Suakimu prepreči trženje s sužnji. — V Ameriki so imeli v nedeljo hud vihar ob obalah atlanskega morja. Padlo je veliko snega, razbilo se je na morji več ladij in tudi na suhem je naredilo veliko škode.

Za poduk in kratek čas.

Nekaj iz potovanja.

Spisal Janko T.

(Dalje.)

Ko se je izvedrilo, peljeva se s tovarišem spet na jezerino obalo. Med tem je prikazalo solnce spet se s svojimi toplimi žarki in delal se je krasen dan. Ko se pripeljeva k obrežju, pripravljaj se je ravno nek gospod za vožnjo s čolničem po jezeru. Bil je č. g. dr. Pajek, profesor na gimnaziji v Mariboru. Prišel je za nekaj časa na Bleško jezero se zdraviti, kajti tukaj je tudi zdravilna kopelj. Začel nama je pripovedovati, da je tu blizu rojstvena hiša slavnega pesnika našega Preširna. Pravil nama je č. g. doktor, da je na orgljah v cerkvi na otoku lastno-ročni podpis slavnega slov. pesnika, in ko smo se pozneje še jedenkrat sešli, razlagal je blagi g. profesor, kod se mora iti, da se pride k rojstveni Preširnovi hiši. — Zamislil sem se v ona leta, ko sem učenec poslušal profesora dr. Pajeka, ko je korakal čvrstev mož po šolski sobi in rekel sem tovarišu „še vedno tisti“ — vendar motil bi se, če bi to trdil, huda bolezen postarala je močno tega blagega narodnjaka in častita glava kaže že sive lase. Bog Vas ohrani nam še mnoga leta, blagi gospod doktor!

Pozneje ideva se tudi midva po jezeru vozit. Ko je čoln se zibal po sredi jezera, zamogla sva si ogledati bolje, na tenko okolico. Krasna je, lepe hiše se belijo okrog jezera, tam proti zahodu se vzdiguje Grad visoko nad jezerom, in dalje proti severu, vendar nižje stoji župnijska cerkev z lepim farovžem. Odkar je znana svetu lepota Bleškega jezera, prihaja tje vedno več tujcev, žali Bog, da to tudi govorico spremeni. Slovensko besedo le priproste ljudi slišiš govoriti, drugo se pomenkuje nemški. Čudil sem se, ko mi je neka oseba pravila, da pred nekaj leti ni bilo slišati tukaj nemške besede. Tudi napisi so skorej vsi nemški, ni čuda, če Nemci pravijo, da imajo Slovenci sami raje nemški, nego slovenski jezik. — Čas je hitro tekkel, morala sva nehati s prijetno vožnjo in milodoneči glas zvona tam od otoka naznanjal nama je, da je poldne. — Kmalu potem

odpeljal naju je hiter konjiček od prijaznega kraja tje do Lesc, kjer sva se s tovarišem poslovala, njegova pot je bila na zahod, moja na izhod. Kmalu pripihal je vlak in moj tovariš je izginitil z njim.

III.

Ne daleč od železniške postaje Lesce-Bled je kraj Begunje, daleč zaradi svojih ječ znan grad. Prašal sem nekega moža za ime tega grada in odgovor sem dobil: „To so Begunje, v njem je 500 bab zaprtih“. Milo se mi je storilo pri tej opombi. Kako bi lahko srečne živele one nesrečne ženske, ki so v ječah zaprte. In zakaj so zaprte? Zavoljo raznih hudodelstev. Kako srečen bi bil ves človeški rod, ko bi posnemal in živel po sv. besedah božjega Izveličarja: „Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe“. In ravno zavoljo tega, ker se svet ne ravna po teh sv. besedah, napolnjene so ječe z možkimi in ženskimi jetniki. Da bi poznali narodi to sv. zapoved božjo, ne bi naš slovenski rod od sosednih narodov teptan zdihoval v trdem hlapstvu. In pri vsem tem še trobijo naši tlačitelji v svet, da so katoličani!

(Konec prih.)

Smešnica 48. Štefě, fantič živ, kakor živo srebro, je dobil par gorkih od očeta, ne vemo že, za voljo kake nerodnosti njegove. Sosedov France to vidi in brž zbode Štefěta: „No, Štefě, te-li so?“ — „Ej“, odreže se Štefě možki, „kaj se čudiš! Tak mož, kakor so moj oče, so pač lahko kos fantiču, kakor sem jaz. Na robe, aj to pa bi bilo že drugače“.

Razne stvari.

(Za šolo.) Svitli cesar je daroval za ljudsko šolo v Podgorjah na Koroškem 200 glđ. in to, kakor druge krati, iz lastnega premoženja.

(Cesarska slavnost.) V nedeljo, dne 2. decembra, vrši se v dijaškem semenišči v Mariboru spomenica v proslavo 40-letnice svitlega cesarja z govori, gledališčem in petjem.

(Godba.) Godbarsko društvo v Mariboru priredi dne 3. dec. slovesnost v proslavo 40-letnice Njih veličanstva svitlega cesarja. Pri njej sodeluje tudi g. Blaž Fischer, doma na Platu pri sv. Križu tik Slatine.

(Vabilo.) Kmetsko bralno društvo v Rušah priredi dne 2. decembra 1888 v proslavo četridesetletnice vladanja Njih veličanstva cesarja Frana Josipa veselico v hiši g. Fr. Novaka v Rušah s sledečim vspeodom: 1. Govor. 2. Cesarska pesem. 3. Naprej. 4. Kdo je mar. 5. Nazaj v planinski raj, meš. zbor. 6. Oblačeku. 7. Naša zvezda. 8. Sem slovenska deklica. 9. Domovini. 10. Tombola. 11. Prosta zabava. Začetek ob 7. uri zvečer. — Vstopnina prosta. K obilnej vdeležbi Vas vabi uljudno Odbor.